

EIRENE^{NL}

Nina Koevoets

Daan Savert

Iris Frakking

VREDESYMPOSIUM 2018

INVESTEER IN VREDE: JONG EN ONTwapENEND

Op vrijdag 21 september 2018 vindt de vierde editie van het jaarlijkse Vredessymposium plaats, dit jaar gefaciliteerd door de gemeente Zwolle. Ieder jaar worden er tijdens dit symposium vredeshelden gehuldigd als symbolisch eerbetoon aan de duizenden vredesactivisten die zonder wapens actief zijn in conflictgebieden. Dit jaar zijn er drie genomineerden; zij zullen kort worden geïnterviewd over hun bijzondere werk en worden daarna gehuldigd door Burgemeester Henk Jan Meijer.

Vredesheldin Iris Frakking, directeur van de NGO Horizons is voorgedragen door United Network of Peacebuilders (UNOY). Vredesheld Daan Savert is theoloog en was werkzaam bij vredesmissies in Colombia en Iraaks-Koerdistan. Hij is voorgedragen door Christian Peacemaker Teams Nederland (CPT). Vredesheldin Nina Koevoets is trainer en organizer bij Towards a Nonviolent World. Zij is voorgedragen door de Stichting voor Actieve Geweldloosheid (SVAG).

Het thema is dit jaar 'Jong en Ontwapenend' wat goed past bij de in 2015 aangenomen VN-resolutie 2250. Deze resolutie onderstreept het belang van het betrekken van jongeren bij het bemiddelen in – en oplossen van – conflicten. In veel conflictgebieden vormen jongeren een aanzienlijk deel van de bevolking. Zij kunnen een belangrijke bijdrage

leveren aan duurzame vrede en verzoening, als zij daarvoor de kans krijgen.

Op het symposium zal Arun Gandhi, een van de kleinzonen van Mahatma Gandhi die het vredeswerk van zijn grootvader heeft voortgezet, via een rechtstreekse livestreamconnectie vanuit New York een bijzondere boodschap van bemoediging geven. Er kunnen dan ook vragen aan hem worden gesteld. Een unieke gebeurtenis! Ook de zoon van Evert Huisman, een van de grondleggers van vredesuitzendingen vanuit Nederland, zal een bijdrage leveren over het bijzondere werk van zijn vader. Huisman, o.a. oprichter van de Nederlandse afdeling van Peace Brigades International en auteur van 'Van Geweld Bevrijd', werd voor zijn werk geïnspireerd door Gandhi. Hij zal postuum worden gehuldigd.

Direct na het symposium is er een Vredesexpositie in het stadhuis waar diverse vredesorganisaties actief in dit werkveld zich presenteren. Dit alles onder het genot van een hapje en een drankje. U bent van harte welkom op het Vredessymposium 2018. Het programma start om 13.00 uur en duurt tot circa 17.30 uur.

U kunt zich opgeven via:
vredesmissieszonderwapens@gmail.com of
 door te bellen naar 06 232 45 122.
 De toegang is vrij.

Volg EIRENE ook op
 Facebook, Twitter en You Tube.

Met deze keer...

EIRENE Nederland

- Vredessymposium
- Van de Voorzitter
- + Programma vredessymposium
- Dejan
- Integratieproces
- Naomi

EIRENE Internationaal

- Koran
- Bolivia

VAN DE (NIEUWE) VOORZITTER

Vorige week reisde ik naar Rotterdam om daar bij te praten met de dames van Happy Bags en tegelijkertijd kennis te maken met een nieuwe vrijwilligster. Nu ik na langere tijd weer terug ben in Nederland, maak ik graag gebruik van de mogelijkheid om gewoon even de trein te pakken en elkaar echt te ontmoeten. Dat persoonlijke contact vind ik, zelfs in deze tijd waar alles via e-mail en WhatsApp kan, toch erg belangrijk. Het was dan ook meer dan een gezellig samenkomen. Samen brainstormden we over nieuwe ideeën. Hoe gaan we project Happy Bags een vervolg geven? Hoe gaat dat eruit zien? En wie vindt het leuk om dat te gaan leiden? Al snel kwam er een enthousiasme los om aan de slag te gaan, ondanks het feit dat iedereen het druk heeft met andere zaken. En dat werkt echt aanstekelijk!

Wat ik persoonlijk erg mooi vind aan onze organisatie is dat er ruimte is voor dit soort eigen inbreng en ideeën. Mensen die een visie hebben, die de wereld een beetje mooier, geweldlozer en vreedzamer willen maken, behoren de mogelijkheid te krijgen dit ook echt te doen. Ongeacht leeftijd of achtergrond. Dat proberen we te faciliteren door ze bijvoorbeeld van advies te voorzien, een financieel startkapitaal te bieden en een platform te geven. Deze insteek heeft de afgelopen tijd zeker zijn vruchten afgeworpen met een aantal nieuwe, jonge vrijwilligers en mag best wat meer onder de aandacht gebracht worden. Ik ben dan ook heel benieuwd om te zien wat de komende periode ons gaat brengen.

September is traditiegetrouw trouwens een drukke tijd, zo met de vredesweek voor de deur. Binnenkort vindt alweer de vierde editie plaats van het vredessymposium, waarvoor u natuurlijk ook van harte uitgenodigd bent. Zoals u op de voorpagina kon lezen, belooft het een speciale dag te worden. En u krijgt niet elke dag de kans de kleinzoon van Gandhi vragen te stellen lijkt me! Het doet me goed om te zien dat het symposium elk jaar weer groeit, meer mensen trekt en professioneler wordt. Dit is zeker ook de verdienste van onze organisatie. Nu moeten we alleen nog zorgen dat Vredesmissies Zonder Wapens een serieus agendapunt in politiek Den Haag wordt – dat blijkt toch nog niet eenvoudig.

Behalve het symposium kunt u in deze nieuwsbrief meer lezen over de laatste workshops geweldloze communicatie in Bosnië en schrijft Paul, tegenwoordig algemeen bestuurslid, over het integratieproces tussen Pais en Eirene.

Rest mij het u alvast een goed najaar te wensen en deze eerste Van de Voorzitter af te sluiten. Het is ook voor mij nog even zoeken naar mijn rol als uw voorzitter en voor u zal het vast ook even wennen zijn om mij ineens aan het roer te zien. Gelukkig hebben we dezelfde basis om op terug te vallen: een-en-zestig jaar vredeswerk.

Linda de Veen
Voorzitter

INVESTER IN VREDE

JONG & ONTwapENEND Vredesmissies VREDESSYMPIOSIUM 2018

PROGRAMMA*

12:30 – 13:15	Ontvangst met koffie en thee en mogelijkheid om de Vredesexpositie te bekijken
13:15 – 13:20	Welkom door dagvoorzitter
13:20 – 13:40	Keynote speaker: Sjeik Ibrahim Abu El Hawa uit Jeruzalem
13:40 – 13:50	Dagvoorzitter leidt vragen publiek
13:50 – 14:00	Toespraak door de Burgemeester van Zwolle, Henk Jan Meijer
14:00 – 15:00	Interview, huldiging en decoratie van 3 jonge vredeshelden door dagvoorzitter en de Burgemeester van Zwolle
15:00 – 15:05	Muzikaal intermezzo door violisten Iberius Quartet
15:05 – 15:30	Pauze
15:30 – 15:45	Livestreamconnectie met Arun Gandhi, de kleinzoon van Mahatma Gandhi
15:45 – 15:55	Toespraak Ruud Huisman, zoon van Evert Huisman - grondlegger van de Nederlandse vredesuitzendingen, o.a. geïnspireerd door Gandhi
15:55 – 16:00	Postume huldiging Evert Huisman Postume huldiging Stella Ismael
16:00 – 16:05	Muzikaal intermezzo door violisten Iberius Quartet
16:05 – 16:20	Laatste vragenronde en afsluiting programma
16:20 – 17:30	Ontmoeting met borrel en hapjes in de nieuwe bovenzaal en bekijken presentaties Vredesexpositie

* Het symposium is onder voorbehoud van wijzigingen en de voertaal is deels Engels, deels Nederlands.

TRAININGSPROJECT GEWELDLOZE COMMUNICATIE IN TUZLA (BiH)

Dejan Savic, contactpersoon van Eirene NL in Bosnië en Herzegovina, over de vorderingen die zijn gemaakt met het certificatie-traject voor trainers in geweldloze communicatie in Tuzla.

'Als onderdeel van het project dat was gericht op versterken, verspreiden en delen van geweldloze communicatie heeft het 'Network for Nonviolent Communication of Bosnia and Herzegovina' in samenwerking met Eirene NL de training System Consensus georganiseerd. Deze training werd geleid door Doris Schwab, trainer en assessor bij het Centrum voor Geweldloze Communicatie (CNVC).

De training werd uitgevoerd in het gebouw van Amica Eduka, op 7 en 8 juli 2018.

Systemconsensus is een methode van besluitvorming waarbij de mate van verzet tegen een bijzonder voorstel wordt gemeten en een definitief besluit wordt genomen, gebaseerd op de keuze of oplossing waartegen de groep zich het minst verzet. Bij gering verzet is de mate van acceptatie hoog. Hierdoor wordt duurzaamheid van gesloten overeenkomsten en besluiten mogelijk gemaakt.

De tevredenheid van ieder lid van de groep en het aanvaarden van het besluit dat via consensus tot stand is gekomen, is het resultaat van de betrokkenheid en waardering van ieder afzonderlijk lid van de groep. Het proces heeft een duidelijke structuur en de deelnemers aan de opleiding kunnen de gekozen methode toe passen bij het afronden van hun opleiding.

Aan de opleiding namen 13 cursisten deel. De leerstof was bijzonder interessant en nuttig en het geleerde kon onmiddellijk in de praktijk worden toegepast. De opleiding was vooral waardevol omdat we meer te weten kwamen over voorbeelden die inzicht gaven in de problemen van netwerken. We leerden ook hoe we systeemconsensus tot stand moesten brengen en tegelijkertijd oplossingen moesten vinden voor een aantal kwesties die van essentieel belang zijn voor duurzaamheid en ontwikkeling van het Nonviolent Communication Netwerk in BiH:

- we besloten informatie te delen binnen het Netwerk
- deelden de kosten van updating van de fb-site, algemene vergaderingen die de Raad van bestuur had gepland

Vooral nuttig was, dat alles wat we onder leiding van Doris deden, al naar ieder segment van onze organisatie werd doorgestuurd waardoor trainers op weg naar hun certificatie konden worden ondersteund en de ontwikkeling van het Netwerk werd begeleid en ondersteund. Zo heeft het een enorme bijdrage en ondersteuning gegeven door middel van onderwijs en het vergemakkelijken van belangrijke besluitvorming. We beoordelen deze training bijzonder waardevol als leerervaring en voor verdere ontwikkeling en versterking van het netwerk.

Even voorstellen: Naomi Thielman

Hé allemaal! Mijn naam is Naomi Thielman, ik ben 23 jaar en Liberal Arts and Sciences studente aan de Universiteit van Utrecht. Ik zal dit jaar afstuderen in de richting van Conflictstudies en Religie & Politiek. Na het doen van flink wat vrijwilligerswerk en projecten gericht op mensen die op de vlucht zijn, begon eigenlijk mijn zoektocht naar een organisatie die zich concreet inzet voor vrede en een geweldloze wereld: Eirene was mijn antwoord. Na een hartelijk ontvangst en leuke gesprekken heb ik veel energie gekregen om aan de slag te gaan!

Aankomende tijd zal ik me richten op nieuw, fris project die zal draaien om het samenbrengen van 'nieuwe' en 'oude' Nederlanders door middel van allerlei verschillende activiteiten! Allemaal nog erg nieuw maar binnenkort meer! Niet alleen hoop ik op veel mooie projecten maar ook hoop ik veel te kunnen leren binnen vredesorganisatie Eirene.

Ik kijk uit naar de tijd die komen gaat!

Naomi Thielman

Het integratieproces tussen Pais en Eirene NL

In de afgelopen anderhalf jaar heeft er een aantal gesprekken plaatsgevonden tussen Pais en Eirene NL. De vredesbeweging dunt uit qua bezetting en het leek ons goed met elkaar te kijken hoe we onze krachten kunnen bundelen en wellicht als één organisatie door kunnen gaan. Daarbij hebben wij het standpunt gehanteerd dat we vooral naar de overeenkomsten moeten kijken, als we het over de uitgangspunten hebben, en dat we moeten gaan profiteren van de verschillen die wij hanteren in de uitvoering.

Er is een bijeenkomst geweest in februari 2017, de verkenning, waarin we de startpunten gedefinieerd hebben van een mogelijke samenwerking. En dat was hoopvol. Vooral ook omdat wij allemaal niet alleen het gevoel kregen dat we iets moeten, maar dat we vooral ontdekten wat wij samen kunnen en hoe we een toekomstbestendige vredesbeweging neer kunnen gaan zetten. Vanaf de zomer vorig jaar hebben wij een aantal keren samen vergaderd om te kijken hoe onze (nieuwe) collega bestuursleden tegen de onderwerpen aankeken. Dat ging over het hele spectrum en we raakten al vermengd doordat de bemensing van projecten over en weer plaatsvindt.

Vanaf dit jaar hebben wij het vergaderschema op elkaar aangepast en de Algemene Leden Vergadering (ALV) van de beide verenigingen vond gemeenschappelijk plaats. Hoewel we met een kleine groep bestuursleden en leden aanwezig waren voelden we de verrijking al. Aan de ene kant de praktische aanpak (gewoon doen) van Eirene NL en vanuit Pais de vragen hoe het een en ander in een groter kader past en wat de zin van iets is. En hoewel dat soms moeilijk is en het lijkt of je twee stappen vooruit en dan weer één achteruit gaat, wennen we steeds meer aan elkaar en gaan we elkaar steeds meer waarderen. Een prachtig proces, zeker als je het tegen het licht houdt van onze uitgangspunten, dat er waardering en respect moet zijn voor ieders mening en inbreng en dat daar een goed werkbaar compromis uit moet komen.

In de ALV werd de inspiratiemiddag gewijd aan hoe we dat nou allemaal verder vorm gaan geven en daarin besloten wij om nu echt als één bestuur te gaan opereren. Formeel zijn dit natuurlijk twee besturen, maar in de praktijk hebben we een sterk team kunnen formeren na de (her)benoemingen. De bedoeling is dat we de beide verenigingen vanuit deze coalitie gaan

besturen. Waar bestaat die coalitie dan uit? Allereerst onze kersverse Voorzitter en Secretaris, Linda en Jennifer. Daarnaast zal Anne Koning (secretaris Pais) wat meer voorsorteren op de projectenportefeuille die Pim van den Bosch (die overigens nog wel als vrijwilliger in de zijlijn meedenkt en werkt) achter heeft gelaten sinds zijn aftreden. Cas Jansen en Chris Geerse, penningmeesters blijven bezig met de operationele zaken en kijken waar het een en ander in elkaar geschoven kan worden. En ik zal mij richten op het Bosnië-programma en de verder integratie van de verenigingen in zijn algemeenheid. Benno Houweling is en blijft eindredacteur van het Vredesmagazine en er wordt al zacht gesproken over het in elkaar schuiven van de diverse nieuwsuitingen tot één blad en een juiste aanwezigheid in de vorm van website(s) en andere social media. Fred Valkenburg, de voorzitter van Pais is herstellende van een herseninfarct, het gaat hem gelukkig weer goed, maar hij is begrijpelijkerwijs op dit moment inactief.

Over de uitgangspunten van de twee verenigingen kun je stellen dat die eigenlijk verrassend veel op elkaar lijken. Alleen de aanpak is verschillend en dat is dan ook juist datgene waar we elkaar kunnen versterken. Ook hoe er gewerkt wordt: Daar waar Pais als een soort koepel opereert, die actie/ideeën ondersteunt die dan door anderen uitgevoerd worden, is vergelijkbaar met de aanpak van Eirene NL waar het bestuur de koepel is en de uitvoerenden het project heten.

Belangrijk breekpunt lijkt het pacifisme. Maar op een definitie daarvan blijken we niet zo veel van mening te verschillen. We vinden allebei dat oorlog nooit een oplossing is en eigenlijk geweld alleen als monopolie aan een aangewezen instantie (politie) mag worden toegekend met hele duidelijke grenzen en mandaat. Daar komen we wel uit, met de aantekening dat iedereen er zijn eigen persoonlijke mening in heeft. De aanpak van Eirene NL met geweldloze communicatie van Rosenberg past daar erg goed in. En als nieuwe vereniging zijn we natuurlijk de Nederlandse tak van WRI (War resisters International) net zoals we een constitutioneel lid zijn van Eirene Internationaal.

Dat stemt allemaal zeer gerust. Er is nog veel te doen, maar we gaan er met elkaar uitkomen. In praktische zin hopen we dan volgend jaar in de ALV's de leden toestemming voor de volledige integratie te kunnen vragen, zo is het plan dat wij langs hoofdlijnen in de afgelopen ALV hebben uitgezet en dat door één-op-één gesprekken over en weer aangescherpt is.

Paul den Hartog
Bestuurslid

VREDESCULTUUR ALS ONDERDEEL VAN LESPROGRAMMA

In de miljoenenstad El Alto botsen traditionele waarden van mensen die van het platteland naar de stad trekken, met 'moderne' waarden van de grote stad. Deze spanning wordt nog versterkt door onzekere economische omstandigheden. Dikwijls lijkt geweld het enige middel om conflicten op te lossen. Voor de jonge generatie is de school een belangrijke plek om geweldloze alternatieven en toekomstperspectieven te ontwikkelen. Marco Wili Tancara Mamani geeft les op basisschool Calama, in El Alto, die door EIRENE-partner Centro Boliviano de Investigación y Acción Educativas (CEBIAE) in het kader van de Civiele vredesdienst (ZFD) financieel wordt ondersteund.

Eva Pevec, EIRENE-vredesdeskundige bij CEBIAE interviewt hem.

Meneer Tancara, hoe lang bent u al lid van de Commissie voor vreedzame samenleving op uw school?

Ik zit nu sinds twee jaar in de Commissie, maar onze school werkt al vanaf 2012 samen met het CEBIAE. De trainingscursussen in geweldloze communicatie en vreedzaam samenleven die mijn collega's kregen, hadden vanaf het begin grote impact op de schoolgemeenschap. Inmiddels nemen alle docenten vredescultuur in hun lessen op.

Wat is de taak van de Commissie? Wat is de invloed ervan op de schoolgemeenschap?

Wij bemiddelen bij conflicten en organiseren evenementen voor de schoolgemeenschap, dat wil zeggen voor leerlingen, docenten en ouders. Daardoor gaan deze harmonischer met elkaar om en richten zich meer op bereiken van onderlinge overeenstemming. Verbaal geweld en discriminatie is merkbaar afgenomen.

Kunt u een voorbeeld geven?

Vorig jaar hadden we een probleem met drie leerlingen uit de zesde klas die al eerder negatief waren opgevallen. Op een dag kwamen zij met alcohol de school binnen. Een ernstige overtreding van de regels! We hebben toen bijeenkomsten met alle betrokkenen belegd: ouderraad, directeur en leerlingenraad van de school. De drie leerlingen waren hierbij steeds samen met hun ouders aanwezig. We bespraken hun gedrag en bouwden een sfeer van vertrouwen op waardoor zij ons, op hun beurt, uitleg gaven over hun gezinssituatie. Zo ontstond er wederzijds begrip. Ieder verplaatste zich in de situatie van de ander. Vervolgens werden een aantal alternatieven besproken, van strafwerk tot verwijdering van school. Met algemene stemmen werd besloten dat zij alle drie nog een kans moesten krijgen. Samen met hun ouders moesten zij de muren van de school schilderen. Dat was een belangrijke leerervaring. Niet alleen voor de betrokken leerlingen, maar voor de hele schoolgemeenschap: Problemen kunnen gezamenlijk worden opgelost! Zij hoeven niet te escaleren!

Bij Marco Wili Tancara Mamani, leraar op de basisschool in El Alto staat vredescultuur ook op het lesprogramma

GEWELDLOOS ACTIE ONDERNEMEN MET DE KORAN

“Ik kan echt geen zinnige reden bedenken waarom christenen en moslims niet broederlijk naast elkaar zouden kunnen samenleven,” zegt Maimou Wali uit de republiek Niger. Zij is 44 jaar en zet zich als vrome moslima in voor interreligieuze dialoog en tegen islamitisch extremisme. Zij is dochter van een imam en legt uit waarom samenleven van christenen en moslims haar met de papepel werd ingegeven.

In de wijk van de Nigerese stad Agadèz, waar haar ouderlijk huis stond, woonden sinds haar prille jeugd nonnen van de Action Catholique. De verstandhouding met de islamitische burens was sinds jaar en dag warm en hartelijk. Op islamitische en christelijke feestdagen gingen haar vader en de nonnen regelmatig bij elkaar op bezoek.

Toen de vader van Maimou ernstig ziek werd, zette een van de nonnen, die ook verpleegster was, zich met grote inzet ervoor in dat hij snel weer beter werd. “Zulke ervaringen maken diepe indruk,” zegt Maimou Wali. Na haar studie Politieke Wetenschappen zette zij zich in voor EIRENE, die sinds de jaren 70 in de Republiek Niger actief is.

In de regio Agadèz aan de rand van de Sahara ondersteunden deskundige EIRENE-medewerkers uit Europa in de jaren 80 lokale initiatieven in de oase-economie om de perioden van hongersnood te verzachten. In die tijd zette EIRENE in Niger islamitische medewerkers in en zo ontstond op heel natuurlijke wijze een samenwerking van mensen met een verschillende godsdienst. Deze samenwerking intensiveerde zich de laatste jaren en sinds 2011 nam Maimou Wali, die met EIRENE al een aantal jaren eerder een tweejarige opleiding in geweldloze conflictbeheersing had gevolgd, als medewerkster van EIRENE deel aan een project ter hervorming van onderwijs en opvoeding op Koranscholen: PAPEC (Projet d'Appui Pédagogique aux Ecoles Coraniques). Omdat opvoeding en onderwijs op staatsscholen dikwijls van slechte kwaliteit is, sturen veel ouders in Niger hun kinderen alleen naar Koranscholen en niet naar staatsscholen waar de invloed van kolonialisme nog steeds merkbaar is.

Normaal leren kinderen op Koranscholen alleen de Koran uit het hoofd te reciteren: lezen of schrijven leren ze niet. Hoewel in het formele onderwijssysteem in Niger Frans, de koloniale taal, nog steeds onderwijstaal is, wordt op de Koranscholen de moedertaal van de Haussa-, Tuareg-, en Peul-bevolking gesproken. De Koran wordt in het Arabisch uit hoofd geleerd. Het project maakt daarvan gebruik om leerlingen aan de hand van

Arabische lettertekens in hun moedertaal te leren lezen en schrijven. Behalve alfabetisering stimuleert het project ook andere aspecten van de basisvorming en – niet in de laatste plaats op initiatief van Maimou Wali- geweldloos opvoeden. Waartegen Maimou Wali zich vooral verzette, was te traditionele onderwijsmethode waarbij kinderen met een stok werden geslagen wanneer zij de verzen van de Koran niet goed uit hoofd hadden geleerd. Een ander belangrijk punt voor haar was de wijze waarop de koran werd begrepen.

Om een op geweld gerichte manier van lezen van de koran tegen te gaan, had zij al veel jaren eerder met collega's die net als zij een opleiding in geweldloze conflictbeheersing hadden afgerond, alle plaatsen van de koran verzameld, waarin over vrede werd gesproken en werd gezegd dat geweld moest worden afgewezen. Zo werd met behulp van EIRENE een “Argumentaire Islamique pour la promotion de la paix et la gestion non violente des conflits” gepubliceerd, een handboek met alle Koran-hoofdstukken die betrekking hebben op vrede en de opdracht van de islam om vrede te verbreiden. Wali en haar collega's wilden daarmee ook aantonen dat de moderne aanpak van geweldloze communicatie niet in tegenspraak is met de Islam, maar daarentegen zelfs verankerd is met de Islam. Met dit handboek maakte Wali de Koranleraren vertrouwd. Het handboek had uitwerking: de Koranleraren vroegen zich af of lijfstraffen wel terecht waren. Bovendien werd het handboek inmiddels als een manier voor religieus vredesonderwijs in de Koranscholen gebruikt. De laatste editie van 2015 werd met twee hoofdstukken uitgebreid: Islam en staatsburgerschap en Islam en terreur. Juist binnen het bereik van de wervingspogingen van Boko Haram is deze manier van vredesonderwijs van onschatbare waarde.

Boko Haram weerstaan

Immers, sinds 2013 had de situatie in Niger zich verscherpt op gebied van politiek en veiligheid, toen de terreurorganisatie Boko Haram via de grens van Nigeria Niger binnenkwam en zich in de regio Diffa schuilhield om niet te kunnen worden vervolgd. Toen de Boko-Haram groeperingen zich eenmaal in deze schuilplaatsen hadden gevestigd, begonnen zij in Niger nieuwe rekruten te werven. Maimou Wali meldt dat in Niger de islam eigenlijk altijd erg vredelievend werd beleefd. Hoe kon het dan gebeuren dat de wervingsacties toch deels succesvol waren? Volgens haar zijn daarvoor een hele reeks redenen te noemen. Daarbij speelt een combinatie van sociaaleconomische factoren en teleurstelling over de situatie in het land een rol.

Overstromingen en lange perioden van droogte hebben ertoe geleid dat het vitale inkomen uit tuinbouw en visvangst wegviel. Weliswaar wordt door een Chinese onderneming ruwe olie geproduceerd, maar de lokale bevolking profiteert er nauwelijks van. Het leger trad met veel geweld op tegen de protesten van de bevolking en jongeren zochten toen heil bij de militie van Boko Haram, die hen een alternatief boden. Boko Haram met haar extreem-islamitische ideologie beloofde dat zij de "ware Islam" zou invoeren en de mensen met een islamitische Staat hun recht zou garanderen. Gebrek aan scholing vanwege het reeds genoemde feit dat veel ouders hun kinderen alleen naar Koranscholen stuurden omdat de kwaliteit van het onderwijs op staatsscholen slecht was, verhoogde de vatbaarheid van jongeren voor ideologieën. Ook veroordeelden niet alle Koranscholen de activiteiten van Boko Haram. Gebrek aan opleiding verslechterde bovendien de mogelijkheden om een baan en inkomen te krijgen. Boko Haram bood de jonge rekruten echter een bron van inkomsten, bijvoorbeeld door hen als toegangsprijs motoren te geven en deels zelfs een maandelijks "salaris" te betalen. Tenslotte leidde ook angst voor represailles van Boko Haram ertoe dat jongeren zich bij de militie aansloten. Dit werd nog versterkt doordat in de regio Diffa nauwelijks autoriteiten aanwezig waren die de mensen tegen Boko Haram konden beschermen.

Maimou Wali toonde deze redenen aan in een uitgebreid onderzoek dat zij voor de regering van Niger heeft uitgevoerd. Daarvoor reisde zij naar het grensgebied Diffa en nam zij interviews af in dorpen waaruit mensen door Boko Haram waren verdreven. Haar onderzoekswerk was niet ongevaarlijk. Doel van haar studie was om weerbaarheidsstrategieën (Strategieën ter versterking van de psychische weerstand) tegen de uitbreiding van Boko Haram te ontwikkelen.

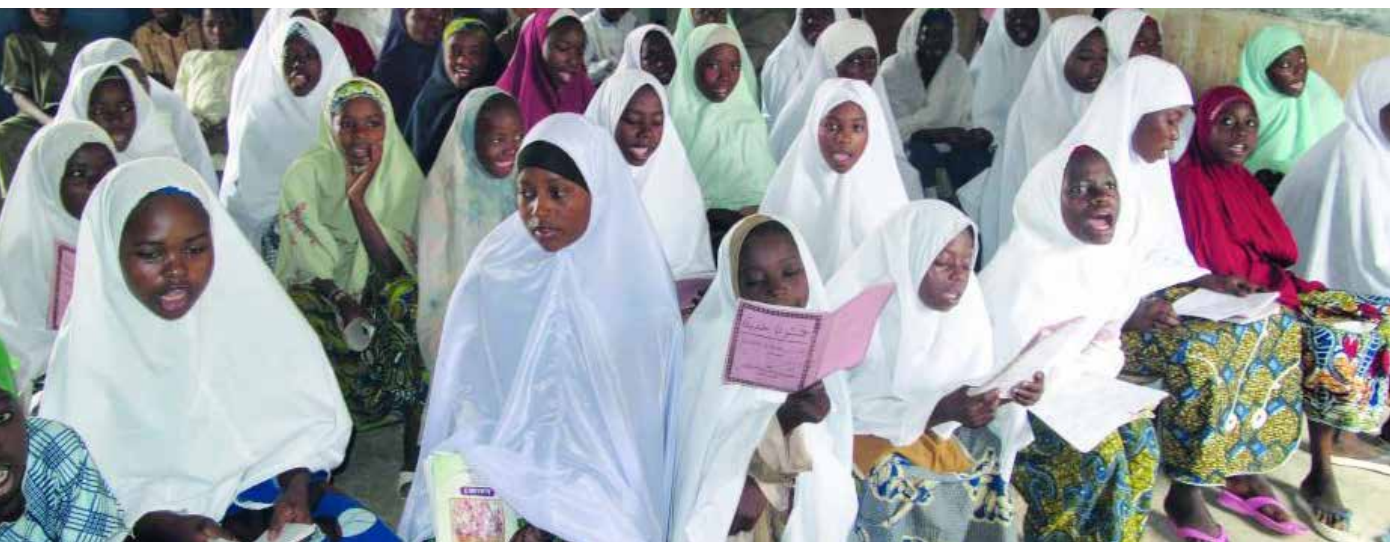
Voorkomen van extremisme verlangt, volgens haar vaste overtuiging, intensief werken op lokaal niveau. De plaatselijke autoriteiten – burgemeesters en

imams – moeten "neen" tegen werving door Boko Haram zeggen. Wanneer dorpen moedig en als geheel weerstand bieden, heeft Boko Haram geen kans. De plaatselijke scholen moeten verbeterd. Zij kunnen door middel van onderwijs stimuleren om geweld te voorkomen en informatie bieden over het gevaar dat Boko Haram vormt. Ook decentralisatie van het politieke machtssysteem is noodzakelijk. De lokale en regionale instellingen en autoriteiten hebben een eigen budget nodig om ter plekke initiatieven te kunnen starten. Tot de noodzakelijke initiatieven behoort bovendien dat imams nascholing moeten krijgen en dat een actieplan met hen moet worden ontwikkeld.

Maimou Wali is expert op het gebied van dit lokale preventiewerk tegen islamitisch extremisme. "Een jaar lang ben ik de wereld van conferentie naar conferentie overgevlogen en heb ik over het werk geïnformeerd, maar ik merkte dat internationale conferenties alleen niet de oplossing bieden. De oplossingen moeten ter plekke worden ontwikkeld."

*Prof. Dr. Josef Freise is deskundige op het gebied van onderwijswetenschappen en theoloog. Na elf jaar als referent en directeur bij EIRENE.Int. te hebben gewerkt doceerde hij vanaf 1997 tot zijn pensionering twintig jaar aan de Katholieke Hochschule NRW in Keulen. Hij doet onderzoek naar en schrijft publicaties over problemen m.b.t. onderwijs, sociaal werk en zielszorg in de context van culturele en religieuze verscheidenheid en is lid van de Raad van bestuur van de stichting EIRENE.
Www.Josef-Freise.de (<http://www.Josef-Freise.de>)*

EIRENE™

DONEER EENVOUDIG ONLINE VIA: WWW.EIRENE-NEDERLAND.ORG

Colofon

Vanuit een principe van actieve geweldloosheid ondersteunt EIRENE op het noordelijk en zuidelijk halfrond initiatieven, die zich voor geweldloze conflictoplossing en een duurzame en rechtvaardige ontwikkeling inzetten.

EIRENE Nederland is onderdeel van EIRENE Internationaal.

IBAN: NL29INGB0001856660
t.n.v. EIRENE Nederland te Bilthoven
(giften zijn aftrekbaar van de belasting)

Postadres: Schimmelpenninckkade 30
3813AE Amersfoort
Telefoon: 06 - 23 21 26 39
Email: info@eirene-nederland.org

Website: eirene-nederland.org
Facebook: facebook.com/EireneNL
Twitter: [@EireneNL](https://twitter.com/EireneNL)
You Tube: youtube.com/user/EireneNL

EIRENE-nieuws verschijnt 4x per jaar

Redactie: Leon Polman en Marieke Wegman
Lay-out: Egbert Scheffer (egbertegd.nl)

Scan de QR-code
met je smartphone